

[Undervisnings- og Forskningsministeren]

ligt et forbehold både i indledningen af talen og i slutningen af talen – jeg kan se, at hr. Sønderby nikker; han var der og var åbenbart i stand til at sanse, hvad der blev sagt – jeg tog udtrykkeligt et forbehold, så alle var klar over, at der sidder et udvalg, at vi arbejder med sagen. Jeg sagde endda ganske klart: Man kan ikke bevare både Ribe og Tønder og Haderslev på samme tid.

Så kan man ikke være bekendt at skrive det i avisen og sige det her fra talerstolen. Det passer ikke.

Hvad angår dette med den gamle lov fra 1920, har jeg fået hjælp af hr. Sønderby, som har kontaktet tidligere generalkonsul Troels Fink, som har oplyst, at det er rigtigt, at der var en lov nr. 424 af 10. december 1920, fremsat den 26. februar og vedtaget den 30. juni. Der står der, at de hidtil værende tyske seminarier i Haderslev og Tønder ved de sønderjyske landsdeles indlemmelse i kongeriget Danmark overgår til at være danske seminarier. Dette rummer altså ingen evighedsforpligtelse.

På et tidspunkt i torsdags havde jeg forhandlinger med fru Helle Degn, og det gav anledning til forskellige drøftelser og betragtninger, bl.a. i dagspressen. I Vestkysten kunne man læse følgende:

»Helle Degn er i øvrigt samtidig under pres fra sin egen gruppe, der er delt i to. Dele af gruppen ønsker at få et socialdemokratisk fingeraftryk på seminarielandkortet, mens den anden del slet ikke vil være med til besparelser på området.«

Se, det tror jeg var skrevet af en skarpsindig Christiansborgjournalist, for vi har i dag set, at fru Hanne Andersen har talt om Blågård, der ligger i hendes kreds, og hr. Nyrup Rasmussen har talt, og det var vel, fordi Herning ligger i hans kreds. Han ved nemlig ikke, at fru Dorte Bennedsen i 1982 foreslog at nedlægge både Herning og Nørre Nissum, men det kan jeg så fortælle ham hermed. Hr. Helge Mortensen har talt for Esbjerg, og hr. J. K. Hansen har talt for Tønder, og hr. Hjortnæs har talt for Marselisborg, som han stadig påstår at vi vil nedlægge, skønt det alene drejer sig om at sammenlægge Århus og Marselisborg.

At det forholder sig sådan, som den skarpsindige journalist skrev i Vestkysten, kan man bl.a. se af udtalelser af fru Helle Degn, som i Dagbladet, Ringsted, den 5. december er citeret for,

at Danmark ikke kan undvære et eneste seminarium. Og hun kalder i øvrigt mit forslag for vanvittigt. Den socialdemokratiske ordfører kunne man se i Jyllands-Posten den 6. december blive citeret for på ganske samme måde at udtale, at der slet ikke skulle nedlægges noget.

Se, det er jo mærkeligt, når man tænker på, at den tidligere socialdemokratiske minister i 1982 i august var villig til at nedlægge hele 10 seminarier. Og det skulle være alle de små jyske seminarier, Nr. Nissum, Herning, Ribe, Gedved, Th. Lang, Ranum – og så også Århus. Så det er altså åbenbart en stor ulykke at nedlægge Marselisborg, men ikke nogen ulykke at nedlægge Århus. Det er socialdemokratisk politik. Jeg er så venuesæl, at jeg siger: Kunne de to Århusseminarier dog ikke finde sammen? Jamen det er da venligere end det, Socialdemokratiet foreslog i 1982.

Så var der i øvrigt tre andre seminarier på øerne, der også skulle nedlægges, og da kriteriet var, at man skulle nedlægge alle dem med hf, var det vist bl.a. Blågård, der skulle nedlægges. Men det ved jeg ikke noget om, for dem fik vi aldrig navn på, måske fordi det var lidt sværere og fordi nogle af dem rakte ind i kredse, som Socialdemokratiet mener man i særlig grad skal beskytte. Jeg ved det ikke. Men det er jo det, der kan være forklaringen på disse svingende standpunkter.

Jeg synes, fru Dorte Bennedsen var modig og ærlig og god dengang, og jeg synes også, vi havde et godt samarbejde om det. Men derfor må fru Dorte Bennedsen også være så ærlig, at hun indrømmer, at det, som nogle i dag har tilladt sig at kalde studehandel og politisk roulette, og hvad der er brugt af andre ord, det svarer ganske til det, som jeg bl.a. på grund af fru Dorte Bennedsen måtte inkludere mig på i 1982, hvor fru Dorte Bennedsen udmærket ved at der var seminarier inde i drøftelsen, som ikke stod i lovforslaget. Og det var ikke Socialdemokratiet, som forhindrede, at der kom andre seminarier ind i billedet. Altså kunne den anden behandling have været fyldt med beskyldninger om russisk roulette fuldstændig som denne.

Der er virkelig intet nyt under solen, og det ordsporg kan vi lave om og sige: Der er intet nyt i Folketinget. Men alle argumenter afhænger af, om man sidder i den ene eller den anden situation. Hvis det er bekvemt at køre den ene vej, så gør man det, og er det bekvemt at køre